C U R T E A D E A P E L N O R D

Dosarul nr. 4r-425/26 Judecătoria Bălți, sediul Fălești
Judecător Anatolii Blinov

D E C I Z I E
În numele Legii

18 iunie 2026 mun. Bălţi

Colegiul penal al Curţii de Apel Nord

În completul compus din:
Preşedintele completului, judecător Ion Talpa
Judecătorii Viorica Severin, Cristina Prisacari

a examinat în ordine de recurs, în lipsa părților, recursul contravenientei Sîrbu Liudmila, declarat împotriva hotărârii Judecătoriei Bălți, sediul Fălești din 19 noiembrie 2025, privind examinarea cauzei contravenționale în privința lui Sîrbu Liudmila în comiterea contravenției prevăzute de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional,

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul-raportor, ținând cont de argumentele invocate în recurs, în raport cu materialele cauzei și prevederile legii în vigoare, Colegiul penal, -

C O N S T A T Ă:

La data de 28 iulie 2025 agentul constatator din cadrul Inspectoratului de poliție Fălești, Ivan Gașco a întocmit procesul-verbal cu privier la contravenție seria/nr. MAI06 374618, prin care Sîrbu Liudmila a fost declarată vinovată şi sancţionată în baza art. 47^1 alin. (1) Cod contravenţional, cu amendă în mărime de 500 unităţi convenţionale – echivalentul a 25 000 lei, pentru *faptul că, în perioada anului 2024, a pretins şi a acceptat să-i fie instalată în telefonul mobil aplicaţia ,,PSB" din Federaţia Rusă, cu ulterioara recepţionare a mijloacelor băneşti ce nu i se cuvin, destinaţi pentru a-şi expune corespunzător votul la alegerile avute loc toamna anului 20.10.2024.*

La data de 04.08.2025, Sîrbu Liudmila a contestat procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare din 28 iulie 2025.

Prin contestația depusă contestatara a solicitat anularea procesului-verbal și încetarea procesului contravențional în legătură cu lipsa faptei contravenționale. În motivarea contestației, Sîrbu Liudmila a invocat că nu este de acord cu procesul-verbal și decizia de sancționare, susținând că au fost adoptate contrar prevederilor legale și în contradicție totală cu circumstanțele de fapt.

Prin hotărârea Judecătoriei Bălți, sediul Fălești din 19 noiembrie 2025, s-a respins ca nefondată contestaţia depusă de Liudmila Sîrbu împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie cu seria şi nr. MAI06 374618 (8002167691510473) din 28 iulie 2025,

întocmit de către agentul constatator din cadrul IP Făleşti, Ivan Gaşco, pe semnele contravenţiei prevăzute de art. 47[1] alin. (1) Cod contravenţional, prin care Liudmila Sîrbu a fost sancţionată cu amendă în mărime de 500 unităţi convenţionale, ce reprezintă echivalentul sumei de 25000 lei.

Dezacord cu hotărârea instanței din data de 19 noiembrie 2025 și-a manifestat contravenienta Sîrbu Liudmila, care prin recursul declarat a solicitat casarea hotărârii instanței de fond, cu încetarea procesului contravenţional, deoarece nu există faptul contravenţiei sau declararea nulităţii acestuia în temeiul art. 445 Cod contravenţional.

Recurenta susține că nu este de acord cu soluția instanței de fond, deoarece o consideră neîntemeiată și pasibilă casării din următoarele considerente:

Hotărarea instanţei de fond se întemeiază pe probe insuficiente şi administrate necorespunzator, ignoră cerinţele legale ale art. 47[1] alin. (1) CC RM şi jurisprudenţa CEDO, iar prezumţia de vinovăţie a substituit o analiză efectivă a elementelor contravenţiei. în consecinţă, se impune admiterea recursului şi anularea sancţiunii contravenţionale.

Probele prezentate sunt inadmisibile și nu pot fi valorificate de către instanta de judecata, fiind obținute cu încălcarea regulilor procedurale și a garanţiilor fundamentale privind protecţia vieţii private și a secretului corespondentei, în temeiul art. 28 și 30 din Constituţie și al jurisprudenţei CEDO.

Procesul-verbal contravenţional contestat, chiar dacă cuprinde la pct.6 -fapta contravenţională: descrierea faptei are loc într-un mod generic, a acceptat mijloace băneşti în valută (ruble rusesti) prin intermediul contului bancar personal deschis în instituţia bancară „PSB Bank”, în schimbul exercitării dreptului său electoral în favoarea candidatului susţinut de Ilan Şor, la alegerile prezidenţiale şi pentru a vota împotriva referendumului republican din 20.10.2024, aceste consemnări nu cuprind descrierea faptei contravenţionale, iar instanţa de fond a apreciat în mod greşit că, agentul constatator a respectat prevederile art. 433 Cod Contravenţional.

Consideră că agentul constatator şi ulterior instanţa de fond, nu au examinat cauza obiectiv şi nu au indicat, toate circumstanţele cauzei care au importanţa pentru stabilirea faptelor şi consecinţelor lor juridice; e) încadrarea juridică a faptei, norma materială contravenţională şi indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenţiei.

Simpla trimitere la faptul că au fost încălcate sau ignorate careva prevederi legale, nu presupune constatarea faptei contravenţionale sau motivarea hotărârii în sensul legii.

La caz, nu există probe care să confirmă vinovăţia recurentei în comiterea contravenţiei imputate şi nu confirmă, dincolo de orice îndoială rezonabilă, vinovăţia acestuia. Probele pe care s-a fundamentat hotararea atacată sunt inadmisibile şi obţinute cu încălcarea garanţiilor procesuale.

În condiţiile în care nu s-a făcut dovada directă şi neechivocă a implicării petiţionarei în fapta imputată, iar probatoriul administrat prezintă lacune şi ambiguităţi evidente, apreciază că menţinerea soluţiei agentului constatator este nelegală şi netemeinică, impunându-se anularea procesului-verbal contestat.

În lipsa unei demonstraţii clare privind legătura dintre datele tehnice şi acţiunea concretă a petiţionarei, menţinerea procesului-verbal devine neîntemeiată şi nelegală.

Menţionează, că nu are venituri care să-i permită achitarea unei amenzi în mărime de 25 000 de lei, aplicarea unor sancţiuni de o asemenea amploare reprezintă o povară considerabilă pentru familie, aflată într-o situaţie financiară extrem de dificilă, afectând grav condiţiile socio-economice ale întregului cămin.

Această sancţiune nu respectă principiul individualizării şi proportionalităţii sancţiunii contravenţionale, consfinţit de art. 41 Cod contravenţional, potrivit căruia aplicarea sancţiunii trebuie să țină cont de gradul de pericol social al faptei, de circumstanţele în care a fost săvârşită, precum și de persoana contravenientului, inclusiv de situaţia sa economică și socială.

Aplicarea unei astfel de amenzi, în lipsa unor indicii clare privind fapta concretă și în condiţiile în care aceasta este contestată ferm, conduce la o sancţiune excesivă și inechitabilă, incompatibilă cu scopul preventiv al răspunderii contravenţionale.

Potrivit art.471 alin.(1) Cod contravențional, *recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezența părților*, potrivit alin.(2), instanța de recurs fixează data examinării recursului şi dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinței.

În respectarea prevederilor sus menționate, Colegiul penal a comunicat părților despre dreptul de a depune o referință, însă în termenul oferit de instanță de către participanții la proces referință nu a fost depusă.

Verificând argumentele invocate în recurs, studiind materialele cauzei, Colegiul penal consideră, că recursul declarat urmează a fi respins ca nefondat, cu menținerea în vigoare a hotărârii contestate, soluție care este adoptată în corespundere cu art.473 alin.(1) lit. c) Cod contravențional, potrivit căruia, *după examinarea recursului, instanța de recurs adoptă una din următoarele decizii: ...respinge recursul şi menține hotărârea atacată dacă recursul: ...este nefondat*.

Colegiul penal constată că potrivit art. 468 alin. (1) Cod contravențional, recursul împotriva hotărârii judecătorești contravenționale se declară în termen de 15 zile de la data pronunțării hotărârii judecătorești sau, pentru părțile care nu au fost prezente la ședința de judecare a cauzei contravenționale, de la data înmânării copiei de pe hotărârea judecătorească, în condițiile art. 463 alin. (1).

La caz, Colegiul penal menționează că în baza prevederilor legii procesual contravenționale, termenul de recurs este de 15 zile de la data pronunțării hotărâri judecătorești, sau pentru părțile care nu au fost prezente la pronunțarea hotărârii, în termen de 15 zile de la înmânarea copiei acesteia.

Concomitent, Colegiul penal subliniază că în cazul în care termenul de declarare a recursului prevăzut la art. 468 alin.(1) Cod contravențional este depășit, adică recursul este declarat după expirarea termenului prevăzut de lege, art. 469 alin.(1) Cod contravențional stipulează că, recursul declarat cu omiterea termenului prevăzut de lege, dar nu mai târziu de 15 zile de la începutul executării sancțiunii sau perceperii despăgubirii materiale, se consideră depus în termen dacă instanța a constatat că întârzierea a fost determinată de motive întemeiate sau de neinformarea despre adoptarea hotărârii a participantului la proces, care nu a fost prezent la judecarea cauzei, nici la pronunțarea hotărârii asupra ei.

În acest sens, instanța de recurs statuează că termenul de depunere a recursului este absolut și are caracter imperativ, adică depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac, iar dacă totuși recursul a fost declarat după expirarea termenului, el urmează a fi respins ca fiind declarat peste termen, cu excepția când întârzierea a fost determinată de motive întemeiate.

Din materialele cauzei contravenționale se atestă că, examinarea cauzei contravenționale și pronunțarea hotărârii judecătorești a avut loc în lipsa contravenientei Sîrbu Liudmila, iar prin scrisoarea de expediere a actului judecătoresc nr. 8181 din 27.11.2025, anexată la dosar (f.d.65), copia hotărârii din 19 noiembrie 2025 fiind recepționată de către Sîrbu Liudmila la data de 05.12.2025, fapt confirmat prin avizul de recepție anexat la materialele cauzei la f.d.66.

Subsecvent, Colegiul reține că cererea de recurs depusă de Sîrbu Liudmila a fost înregistrată în cancelaria Judecătoriei Bălți, sediul Fălești la data de 18.12.2025, prin urmare, acesta a fost depus în termen.

În motivarea soluției pronunțate în cauză, prin prisma art. 470 alin. (3) din Codul contravențional, care stabilește limitele examinării recursului, Colegiul reține că instanța de fond a constatat în mod corect depunerea contestației în termenul legal prevăzut de art. 448 din Codul contravențional. Totodată, instanța a examinat cauza în mod amplu, multilateral și obiectiv, analizând toate circumstanțele relevante pentru soluționarea justă a acesteia, iar în consecință a concluzionat în mod întemeiat asupra legalității și temeiniciei sancțiunii aplicate în temeiul art. 47^1 alin. (1) din Codul contravențional.

În susținerea concluziei adoptate, Colegiul apreciază ca fiind corectă soluția instanței de fond privind respingerea contestației formulate de contravenienta Sîrbu Liudmila, aceasta fiind rezultatul unei examinări publice, nemijlocite și contradictorii a cauzei, în conformitate cu art.452 alin.(1) din Codul contravențional. Instanța de fond a analizat circumstanțele cauzei cu respectarea prevederilor procesual-contravenționale stabilite de art. 453–462 din Codul contravențional, efectuând o apreciere obiectivă a probelor administrate, în conformitate cu art. 425 alin. (2)–(5) din același act normativ, motiv pentru care, în mod justificat a respins argumentele invocate de contestator.

La caz, fiind corect concluzionat asupra legalității atragerii lui la răspunderea contravențională în baza art.47^1 alin.(1) Cod contravențional. Or, în cauza dedusă judecății, instanța și-a bazat concluzia pe probele cercetate și obiectiv supuse verificării în cadrul examinării cauzei, fiind deslușit analizate în conținutul hotărârii recurate. Astfel, pentru evitarea caracterului repetitiv al actului judecătoresc, Colegiul penal nu se va expune din nou vis-a-vis de probe.

Mai mult, deși Sîrbu Liudmila nu și-a recunoscut vinovăția, din informațiile obținute în cadrul măsurii speciale de investigații prevăzute de art. 138^4 Cod de procedură penală – „Colectarea de informații de la furnizorii de servicii de comunicații electronice” – potrivit căreia s-a stabilit că, *utilizatorul numărului de telefon +373*****, identificat ca fiind Sîrbu Liudmila*, a recepționat, prin intermediul aplicației „PSB”, *în total 1 mesaj SMS la data de 17.09.2024.*

Astfel, rezultă că, mesajul SMS, menționat a fost recepționat în perioada *17.09.2024*, ulterior datei de 15 august 2024, dată la care a fost introdus și a intrat în

vigoare art. 47[1] din Codul contravențional, ceea ce confirmă că faptele constatate au avut loc în perioada de aplicare a acestei norme legale.

Recurenta critică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond, considerând-o ca necorespunzătoare circumstanțelor de fapt ale cauzei, însă aceste argumente nu pot fi reținute, deoarece la faza judecării cauzei instanța de judecată apreciază probele conform propriei convingeri formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Astfel, toate probele administrate au primit o apreciere la justa lor valoare, concluziile privind vinovăția lui Sîrbu Liudmila în comiterea contravenției imputate, pentru care a și fost sancționată la data de 28 iulie 2025, rezultă din circumstanțele de fapt stabilite în cauză, iar invocările aduse de recurentă, precum că, instanța nu a dat o apreciere cuvenită probelor din dosar, țin de starea de fapt a cauzei și nu sunt prevăzute ca temei pentru recurs.

Probele supra vizate în ansamblu coroborează între ele, se completează unele pe altele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert săvârșirea contravenției imputate contravenientei.

De asemenea, instanța corect a apreciat că, în măsura în care procesul-verbal cu privire la contravenție seria/ nr. MAI06 374618 din data de 28 iulie 2025, nu este afectat de vicii de legalitate, valoarea sa probatorie nu trebuie exclusă. Mai mult, la examinarea cauzei, contravenienta nu a prezentat careva probe în favoarea sa, iar instanța nu a stabilit că datele înserate de agentul constatator în actul atacat au fost obținute prin acțiuni ilegale enumerate expres în art.425 alin.(6) Cod contravențional.

Sub acest aspect, Colegiul penal consideră că, prima instanță justificat a conchis că, la caz s-a constatat cu certitudine că organul constatator a făcut dovadă stării de fapt prin înscrisurile depuse la dosar și apreciate just de instanță.

Ținând cont de prezența la caz a probelor care indiscutabil demonstrează vinovăția lui Sîrbu Liudmila de comiterea contravenției prevăzută de art.47[1] alin.(1) Cod contravențional, probe care coroborează, sunt pertinente, concludente și utile, Colegiul penal consideră că argumentele recurentei aduse în susținerea lipsei probelor ce ar confirma vinovăția acesteia sunt invocate cu scopul de a evita răspunderea pentru fapta contravențională comisă.

Argumentele lui Sîrbu Liudmila privind lipsa în acțiunile sale a elementelor constitutive ale contravenției prevăzute la art.47[1] alin.(1) Cod contravențional, Colegiul penal le apreciază ca fiind declarative. *Or,* circumstanțele referitoare la atingerea rezultatului scontat, nu influențează asupra calificării juridice a acțiunilor contravenientei. Iar pentru realizarea laturii obiective a contravenției de corupere electorală pasivă este suficientă săvârșirea uneia din acțiunile alternative prevăzute la art.47[1] Cod contravențional.

În speță, contravenția consumându-se în momentul pretinderii și acceptării instalării în telefonul mobil personal a aplicației „PSB" Bank din Federația Rusă, pentru ulterioara acceptare a mijloacelor financiare în vederea exercitării sau neexercitării dreptului de vot în cadrul alegerilor prezidențiale și a referendumului din 20 octombrie 2024.

Or, nu este relevantă dovada retragerii fizice a banilor, iar realizarea efectivă a scopului (votul propriu-zis) nu este cerută de norma legală pentru a reține contravenția.

Altfel spus, contravenția în discuție este una formală și nu obligă autoritățile să verifice dacă alegătorul a votat pentru candidatul sau pentru partidul politic care l-a corupt.

Colegiul penal constată lipsa temeiurilor de fapt și de drept ce ar genera nulitatea actului privind constatarea faptei contravenționale, or, în urma verificării legalității și corectitudinii procesului-verbal cu privire la contravenție încheiat de agentul constatator careva dubii și incorectitudini în concordanță cu norma art.443 Cod contravențional nu au fost constatate, de asemenea forța probantă a procesului-verbal în cauză nu a fost răsturnată, nefiind demonstrată o altă situație de fapt decât cea reținută de către agentul constatator la întocmirea actului contestat.

Pe același fundal, instanța de recurs va respinge argumentul recurentei pe fonul nulității absolute a procesului-verbal cu privire la contravenție din 28 iulie 2025 în privința lui Sîrbu Liudmila în legătură cu indicarea imprecisă a perioadei săvârșirii contravenției, această perioadă coincide cu datele recepționării mesajului primit prin intermediul aplicației PSB Bank, *care s-a stabilit a fi perioada ulterioară intrării în vigoare a dispozițiilor art. 47¹ din Codul contravențional, introdus prin Legea nr. 230 din 31.07.2024, în vigoare din 15.08.2024*.

În atare situație, Colegiul penal reține că, exigențele de claritate și previzibilitate la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție din 28 iulie 2025 au fost pe deplin respectate, neputându-se reține existența unei ambiguități care să creeze incertitudine asupra timpului comiterii faptei ori să prejudicieze drepturile persoanei sancționate.

Alegațiile recurentei privind faptul că, instanța de judecată ar fi statuat la baza emiterii hotărârii poziția agentului constatator, ignorând prevederile legale a interpretat arbitrar norma legală fără a ține cont de faptul, că proba învinuirii la caz îi aparține agentului constatator, Colegiul penal le tratează ca fiind contrare situației de fapt reținute la caz, și lipsite de substanță obiectivă.

Colegiul respinge argumentele recurentei privind pretinsa inversare a sarcinii probei. Din considerentele hotărârii rezultă că, instanța de fond și-a întemeiat concluziile pe probele administrate de agentul constatator, apreciate în ansamblul lor și în coroborare cu celelalte materiale ale cauzei. *Instanța nu a impus recurentei obligația de a-și demonstra nevinovăția, ci a examinat critic apărările formulate și a constatat că acestea nu sunt de natură să răstoarne concluziile desprinse din materialul probator administrat.*

Respectiv, contravenienta Sîrbu Liudmila este pasibilă de răspundere contravențională pe art.47[1] alin.(1) Cod contravențional, fapt pentru care, în privința acesteia a fost aplicată pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale, întru excluderea manifestării în continuare a aceluiași comportament de neglijare a restricțiilor impuse de lege.

În ceea ce privește individualizarea sancțiunii, amenda aplicată este proporțională cu gravitatea faptei, având în vedere natura acesteia, impactul asupra procesului electoral și circumstanțele cauzei,

Argumentul recurentei, *că nu are venituri care să-i permită achitarea unei amenzi în mărime de 25 000 de le*i, aplicarea unor sancţiuni de o asemenea amploare reprezintă o povară considerabilă pentru familie, aflată într-o situaţie financiară extrem de dificilă, afectând grav condiţiile socio-economice ale întregului cămin, că această sancţiune nu respectă principiul individualizării și proportionalității sancţiunii contravenţionale, consfinţit de art. 41 Cod contravenţional, și conduce la o sancţiune excesivă și inechitabilă, incompatibilă cu scopul preventiv al răspunderii contravenţionale, *urmează a fi respins ca neîntemeiat*.

Colegiul reține că, sancțiunea contravențională a fost stabilită în limitele prevăzute de lege, cu respectarea criteriilor de individualizare, inclusiv gravitatea faptei și circumstanțele cauzei.

Simpla invocare a situației materiale precare sau a altor circumstanțe personale, în lipsa unor probe concludente care să justifice o diminuare a răspunderii, nu poate duce la micșorarea amenzii sau la înlocuirea acesteia cu o sancțiune mai ușoară. *Or, recurenta nu a prezentat dovezi, ce venituri lunare are, nefiind identificate temeiuri pentru modificarea cuantumului amenzii aplicate prin prisma prevederilor art. 44[1] Cod contravențional.*

Colegiul penal consideră că, careva argumente întemeiate care ar servi drept temei pentru casarea hotărârii atacate, recurenta nu a prezentat, instanța de fond a emis o decizie legală, întemeiată şi motivată, care este bazată pe probele prezentate şi cercetate în cadrul ședinței judiciare.

Reiterând cele nominalizate supra, Colegiul conchide temeinicia soluției judiciare cu privire la respingerea contestației împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție și deciziei agentului constatator, nefiind invocate alte argumente care ar determina pretinsa anulare a procesului-verbal contravențional și deciziei de sancționare, precum și nefiind stabilite date care ar afecta legalitatea și temeinicia soluției adoptate pe caz, din care motiv, Colegiul prin respingerea recursului, va păstra hotărârea neschimbată.

În conformitate cu art. 473 alin. (1) pct.1) lit. c) Cod contravențional, Colegiul penal,-

D E C I D E :

Recursul contravenientei Sîrbu Liudmila, declarat împotriva hotărârii Judecătoriei Bălți, sediul Fălești din 19 noiembrie 2025, privind examinarea cauzei contravenționale în privința lui Sîrbu Liudmila în comiterea contravenției prevăzute de art. 47[1] alin. (1) Cod contravențional, se respinge ca nefondat, cu menținerea fără modificări a hotărârii atacate.

Decizia este irevocabilă.

Preşedintele completului, judecător **Ion Talpa**

Judecător **Viorica Severin**

Judecător **Cristina Prisacari**